

Yedi Renk, Bir Kitap: Gökkuşuğu Yazı

Çoluk çocuk herkese Melisa'yla ve romanın diğer kahramanlarıyla tanışmanızı öneririm. Gökkuşuğu Yazı biz yetişkinlerin dünyasına da kendimizi seyredebileceğimiz bir ayna tutuyor. İster inanın, ister inanmayın biz olmasak da dünya dönüyor. Başkalarına adanmış bir yaşamdan birey olmaya giden yolda yürürken Melisa hiç de yalnız değil.

Birkaç gün şöyle nefis, tatlı mı tatlı bir çocuk romanı bana eşlik etti. Beraber yolculuk yaptık, parkta oturduk, birkaç akşam birlikte kahve içtik. Melisa'dan bahsediyorum, Sevim Ak'ın yeni kitabı Gökkuşuğu Yazı'nın kahramanı olan küçük arkadaşımızdan.

Sevim Ak, daha önce Horoz Adam ve Korsan kitabında duyma engelli bir çocuğun serüvenini konu edinmişti. Gökkuşuğu Yazı'nda da Göksu ve Fidan karakterleriyle özel durumu olan ya da engelli çocuklar ve yakınları için bir pencere açıp okurlarında farkındalık oluşturmaya çalışmış. Bu kitapta kıvrak zekâsı, farklı algıları, yaratıcılığı ve herkesin baktığı yere bakıp herkesin gördüklerini görmeyen özgün kişiliğiyle Göksu sayesinde otizmlili bir çocuğun dünyasına dokunuyor. Göksu gibi sıra dışı, özel bir kardeşe sahip olmanın aile hayatına ve bireysel yaşama getirdiği sorumluluk ve zorlukları da abla Melisa gözünden dile getiriyor.

Kitabın ana kahramanı, sorumluluk abidesi bir kız, Melisa. Henüz on bir yaşında olmasına rağmen yaşından büyük işlerin üstesinden

geliyor. Yetişkinlerin bile farkında olmadığı sorumlulukları o üstleniyor. Dört yıldız ayaklarına paten takılmış gibi sürekli hareket eden, haylaz, yarı otizmlili

kardeşi Göksu'yla ilgilenmek zorunda kalmak birden büyütmüş onu, anaç bir çocuk olup çıkmış Melisa. O, pek çok şeye anlayış gösteren, olgun bir abla. Kardeşinin hayatı algılayış biçimini farklı ve özel buluyor, onu aşağılamıyor, küçük görmüyor hatta onun zekâsına ve yeteneklerine hayranlık duyuyor. Meğgul bir iş kadını olan annesinin, özgür yaşamayı seven babasının hayatlarında bıraktığı boşluğu o tamamlıyor. Kardeşine ve kendisine yetişemedikleri için anne ve babasını yargılamıyor da üstelik. Yüksünmeden, sevgiyle ve fedakârca yapıyor, ne yapıyorsa. Kardeşinin dur durak bilmeyen istekleri ve enerjisi onu bezdirmiyor. Kendi istek ve ihtiyaçlarını öteleyerek kardeşinininkileri önceliyor. Çünkü bir çocuk kalbinin duruluğuyla bakıyor yaşama. Türlü tehlikelerle başını derde

solan Göksu'ya karşı benimsediği 'kurtarıcı' rolü esasen Melisa'nın yaşama sebebi ve gayesi. Melisa, yetişkinlerin sıklıkla yaptığı bir şeyi yapmış; yaşamını etrafındakilere 'adandı'. Kendini böyle iyi hissediyor, kendine ve hayata bu sayede güven duyuyor. Gözleri görmeyen arkadaşı, Fidan'a da yardım ediyor, hırçın fil Bubik'in dilinden anlayan dedesine de... Aldığı sorumlulukların üstesinden gelmek onu onurlandırıyor. Dedesiyle birlikte hayvanat bahçesine gittiği bir gün, Melisa'nın düşmesi ve iki bacağının birden çatlaması romanın kırılma noktasını oluşturuyor. Kurgu, bu olaydan sonra yeni bir akışa giriyor ve bir çocuğun kendi kişiliğini inşa ediş serüveni başlıyor. Sürekli insanlara yardım eden Melisa, bir gün kendisi yardıma ihtiyaç duyarsa ne olur? Olumsuz

görünen bu olay, Melisa'nın düşüncelerini ve etrafında alışlagelmiş şeyleri değiştiriyor. Bu sayede o, değer verdiği için değil, değerli olduğu için ilgi görmenin tadına varıyor. Kendini başkalarına yardım ederek ifade edip tanınma fırsatı bulmuş olan küçük kız, insanların o olmadan da işlerini yürütebilmesine şaşırıyor önce. Eksik kalacağını düşündüğü işler, kendisi yapmasa da bir şekilde tamamlanıyor ve yoluna giriyor. Mesela, ablası kardeşini takip etmeyi bırakanca annesi görevi devralıyor, Göksu etrafına ve kendine zarar vermektен vazgeçiyor, otizmi geriliyor. Ama Melisa bunları gözlemledikçe boşluğunu çabucak doldurdukları için yakınlarına kırılıyor. Varlığını ve ne için yaşadığını sorgulamaya başlıyor. Otistik olduğu hâlde, Göksu'nun bile yaptığı tüm işlerde kendine ait bir iz bıraktığını görüyor. Kendince giyiniyor, yemek yiyor, odasını süslüyor Göksu. Oysa birey olarak Melisa'nın izini taşıyan hiçbir şeyi; kendi zevkleri, istek ve hayalleri yok. Özgün bir kişilik oluşturmak için artık kendi adına bir şeyler yapması gerektiğini fark ediyor. Melisa'nın hayatındaki eksikliği görmesinde, rahatsızlığı sırasında tanıştığı ve ilgi duyduğu Kaykaycı çocuk, Barış'ın da rolü büyük. Romandaki sürpriz gelişmeler, Barış'ı, Melisa'nın çok yakınına getiriyor. Barış'ı tanıırken, onun ilgi ve zevklerini fark ettikçe, onunla kendini kıyaslama şansını buluyor Melisa, kendini tanımaya başlıyor, kendi hakkında bildikleri de değişiyor. Aslında Barış'ın aile ha-

yatında, yolunda gitmeyen şeyler olduğunu, babasının seçimlerinden dolayı sıkıntılar yaşadıklarını sonradan öğreniyor. Hatta ailece Barış'a ve ailesine yardım etmek, onların sorunlarını çözmek, hüznlerini gidermek için seferber oluyorlar. Kitapta Melisa dışındaki karakterler de öne çıkan özellikleriyle iyi işlenmiş. Anne evde çalışan, çok sigara içen, aldığı elbiseleri bile giymeye vakti olmayan meşgul bir iş kadını; baba seyahat etmeyi, dışarda yaşamayı seven ve kendince zevkler edinmiş bir iş adamı; teyze neşeli ve coşkulu bir kadın; dede yem fabrikasında çalışırken hayvanat bahçesindeki fil Bubik'in dilinden anladığını keşfetmiş, satranç meraklısı bir adam; anneanne güzel yemekler yapan bir kadın. Barış'ın babası Abbas Bey de insanlara yardıma ömrünü adanmış bir adam. Gözleri görmese de iyi masal anlatan, renkli bir arkadaş, Fidan; özel zevk ve istekleri olan, oldukça yaratıcı bir kardeş, Göksu. Doğmamış kardeşleri adına başka baş-

ka ilgi alanlarına sahip olmuş, ilginç bir çocuk Barış. Kısacası romanın diğer kahramanları da güzel ve özel insanlar. Ayrıca kitap, abla kardeş, anne baba çocuk, teyze yeğen, dede torun ilişkileri için de ideal modeller ortaya koyuyor.

Gökkuşuğu Yazı, süreç, sebep-sonuç ilişkileri ve olayların kişiler üzerindeki duygusal yansımaları bakımından iyi kurgulanmış bir kitap. Bir çocuk kitabının başarılı olabilmesi için anlatımın, yetişkin dünyasının tepeden bakışından sıyrılarak

çocuk dünyasının içinden seslenebilmesi gerekiyor. Yazar Gökkuşuğu Yazı'nda bunu başarmış. Melisa'nın kardeşi ve arkadaşlarıyla oynadığı oyunlar, kek hamurundan heykeller, bahçede kitap okuyup resimlemeler, hikâyedeki bazı mutlu anların gökkuşuğu ile taçlanması gibi ayrıntılar çocuk dünyasının en doğal renklerini ve tatlarını taşıyorlar. Sevim Ak, bence çocuk gerçekliğini çok iyi yakalayan bir yazar. Yaşamı ve etrafındakileri olduğu gibi yargısız, sorgusuz kabullenen, masum ve elindeki imkânlarla mutlu, değişime açık çocuk kahramanlar yaratıyor. Onun kitaplarının en güçlü yanlarından biri de, çocuk dünyasının duygu ve düşüncelerini, imgelerin dilinden okuyucuya hissettiren sağlam bir üslupla yazılmış olmaları. Gökkuşuğu Yazı'nda kurgunun zemininde akan ve her yaşta okurun payına düşeni alabileceği mesajlar var. Böyle bir derinlik, tasvir ve imgelerle ince ince işlenerek üsluba da şekil vermiş. Bu nedenle okumanın tadı damağınızda kalıyor. ■